

פרידה ממימי / יניב שגיא

דברים בהלוויה

אנחנו נפרדים היום ממימי קטינא.

מימי נולדה במרץ 1936 בניו יורק, למשפחה חילונית וציונית. כבר בנעוריה בחרה בדרך של עשייה ומחויבות: בכיתה ח', בשנת 1949, הצטרפה לקן "השומר הצעיר", תנועה שליוותה אותה והייתה עבורה בית רעיוני ואנושי.

עם סיום לימודיה בתיכון, בשנת 1953, הגיעה לראשונה לארץ, לביקור במסגרת התנועה. היא שהתה בשער העמקים וחזרה לארצות הברית - אך ליבה כבר היה כאן. היא המשיכה את המסע השומרי בחוות ההכשרה של "השומר הצעיר" בניו ג'רסי. בשנת 1955 עשתה את הצעד המשמעותי ועלתה לארץ, לקיבוץ נחשון. שנה לאחר מכן התגייסה לצה"ל, כחלק טבעי מתרומתה למדינה הצעירה.

בשנת 1967, בעקבות הנישואים לזאב קטינא, מימי מצטרפת לקיבוץ עין השופט - המקום שהיה לביתה במשך כמעט 60 שנה. יחד עם זאב הקימה משפחה ונולדו שלושת הבנים - אמיר, שחף וירון. זאב, שותפה לדרך, הלך לעולמו בשנת 2005.

מימי למדה חינוך מיוחד בסמינר אורנים, והקדישה שנים רבות לעבודה חינוכית - בקיבוץ ובמוסד הרי אפרים, מתוך רגישות, מסירות ואמונה בחינוך הקיבוצי. לאחר החינוך היא עברה לעבוד באולם הייצור באלתם. היא לא היססה לקחת על עצמה כל תפקיד שנדרש.

בקיבוץ מילאה שורה ארוכה של תפקידים: ריכזה את הגיל הרך, עמדה בראש ועדת הבריאות, קופת בית, ובמשך שלושים שנה, בין 1988 ל-2018, הייתה אחראית על שלוחת משרד הפנים בעין השופט. בתפקידים אלו באו לידי ביטוי היסודיות שלה, אמינותה והאחריות הרבה שנטלה על עצמה כלפי הקהילה.

בשנת 2016 יצאה לגמלאות. עם היציאה לפרק חדש בחייה הגיעה ל"גיל אור" - שם גילתה את עולם הציור והיצירה, כישרון שירשה מאביה, ואת האהבה לעבודות יד. האמנות הייתה לה מקור של שמחה, שקט ומשמעות, ומילאה את שנות הפנסיה שלה בצבע, ברוך וביצירה. בשנת 2022 עברה ל"בית הדר".

אמיר ורותם, שחף וליאורה, ירון וענת, נכדים ובני משפחה, יחד אתכם קיבוץ עין השופט נפרד היום בצער ממימי. נזכור אותה כמי שחיה חיים של בחירה, מחויבות ועשייה. חיים של דרך, של קהילה, של משפחה ושל נתינה שקטה ומתמשכת.

זכרה יישאר איתנו באנשים שאהבה, במקומות שבהם פעלה ובערכים שעל פיהם חיה. יהי זכרה ברוך.

